

другадъ. Най първо били заловени двѣ момчета, защото пѣяли народни пѣсни. Презъ м. Мартъ Киро отъ с. Ярджеловци (Брезнишко) и Георги Стоичковъ потеглили за Кюстендилъ да купуватъ вино и пренощували въ Радомиръ. Вечеръта пѣяли въ хана народни пѣсни, заптиетата ги чули, нападнали, заловили тетрадката съ пѣснъта, испратили ги въ София гдѣто следствието дълго време се протакало, безъ да кажатъ отъ кого сѫ вѣли тѣзи тетрадки. Най-послѣ нѣкой си Стоянчо Петсахатовъ отива въ затвора при Георги, убѣждава го че ще бѫде освободенъ ако каже истината и той посочилъ Х. Стояна Недѣлчевъ, книжаръ и братовчедъ на Х. Никола Варdevъ.

Властита взела мѣрки да направи претръсване въ кѫщата имъ нѣ и тѣ се иззвѣстили, всичко прекрили и на 7-и авг. вмѣсто Х. Стояна, Х. Никола уловили а надвечерь и сѫщия, когото веднага въ желѣза обковали

Съ една чудесна хитростъ, властъта сполучила да прибере отъ кѫщата на Х. Н. Вардева и сандъчето съ книжата, въ което се памирали разни пѣснопойки съ народни пѣсни, брошури съ революционно съдѣржание, български вѣстници печатани въ Румъния и нѣколко сѫмнителни писма. Нѣ нѣкой си Арифъ ефенди, бившъ священикъ Анастасъ отъ Царево село, искренъ приятель на Вардева, който съ приемването на исламизма спасиль живота си отъ бѣда и като билъ членъ въ комисията по преглеждането книжата, ако и доста нѣщо да прикрилъ, нѣ не било възможно всичко да се отстрани, той казалъ на секретаря на комисията, че Вардевъ ще приеме исламизма и тѣ вѣчъ необрѣща до толкозъ внимание въ преглеждането, повѣрнали му книжата, като задържали едно твътерче съ пѣснъта: Отъ какъ се е зора зазорила Писмо отъ Георги Назарчевъ изъ Добричъ въ което се казвало че Добруджанските момчи изсѣкли нѣколко зелки

Властита освободила Х. Никола Вардевъ слѣдъ 96 дена и чакала да подаде заявление за приемване исламизма, нѣтъ отлагаль и така се протакало.

По това време затворътъ почналъ да се пълни съ граждани и селяни. Едни пускали а други нови привождали.

На 4-и септ. претръсили кѫщата на нѣкои отъ по-първите граждани, отъ които един запрели още въ сѫщия денъ, други по-послѣ и вѣчъ не ги освободили. Тѣ били: